

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A DEBRECZENI SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

öt hasábos petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelenő hirdetéseknek lemondás történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sora 20 kr. A hirdetések a szerkesztői irodában vétnék fel. Az előfizetési s hirdetésdíj pénzek a kiadóhivataltal, a lap szellemi részében tartandó közlemények a szerkesztői irodában a város háza épülete alatt (Rózsater) czimzandók.

A helyzetről.

A fővárosi lapok tegnapi esti számában a helyzetre vonatkozó hírek, melyek nem épen minden pontjukban egyeznek a lapunk tegnapi számában foglalt tudósítással, a következőkben állítjuk össze:

A „Hon” írja:

Budapest, május 1.
A Décsben történetek a következőkben állíthatók össze:
Pénteken, midőn miniszterünk felérkeztek, a magyar kormány néve a végső elhatározásról volt szó. Az nap tanácskoztak késő éjjel, a nélkül, hogy bárki felérintkezett volna.
Másnap Tisza és Szálló ő felsége által fogadtattak. Jelentést tettek a helyzetről és a tanácskoztak, valamint az audienctáknak eredménye egy ő felsége kezébe szombaton, Péchy és Trefort miniszterek hazajövetele előtt lelett ultimatum volt, melyben a fogyasztási adokra néve megkorlátozások kiegészítési szükségének jogosultságát elvben kimondati követelték. A bankterületben ragaszkodni a magyar kormány az érczalap és igazgatóság önállóságához, követeli a közös felügyelő tanácsnak az igazgatóság által önálló választás és jogkörök szük körben szigorú megszábasát.
Ő felsége az osztrák miniszterekkel közölni igértte az ultimatumot, de egyzersmind hazajött miniszterünk azon kitéréssel és biztatással bocsátattak el, hogy nagy nehézség az egyezés létrejöttében ninc. Azonban a királyi legfelsőbb elhatározás az osztrák miniszterekkel való érintkezésről tetéven függővé s csak tegnapi történetét meg, így természetes, hogy ez csak a mai nap következhetik be.
Minisztereket holnap haza várják.

Andrássynak a tárgyalásokhoz való viszonyát és érdeklését leginkább bizonyítja egy bismarckot, melyet a napokban mondott. „Ha a Tisza-kormány meg, akkor én is ráimom a balpajzsi palotára „kiadó szállás.” (Maison à louer.)

A „Pesti Napló” írja:

Budapest, május 1.
Az Ausztria-Magyarország közötti kiegyezés még nem létesült, de ennek megtörtéte legközelebb várható. Trefort s Péchy miniszterek tegnapi reggel Budapestre érkeztek; a többi miniszter még Décsben van s folytatja a tanácskozásokat. Trefort miniszter tegnap és ma a szabadelvű párt klubjában volt s tudósítá párt tagjait a bécsi tárgyalások menete s várható eredményéről.
A mint hírlék, a tárgyalások tegnapi stádiuma a következő volt.
Az osztrák és a magyar kormány közötti értekezlet sikertelennek bizonyult, be s egyéb közvetítő javaslatok sem találan magyar részről elfogadtatásra, a magyar kormány lemondását nyújtá be, a mit azonban ő felsége nem fogadott el.
A magyar és az osztrák kormány közötti tárgyalások utolsó stádiuma a következőkben állott: a) a vántételekre néve teljes egyetértés jött létre; b) a két még függőben levő pont is elmenteztetett; c) a vámréstitutiók ügyében az osztrák kormány elismerte a magyar követelések jogosultságát s kész ennek megfelelő újabb rendelkezésre; d) a fogyasztási adók ügyében mindkét fél szigorúan megtartá álláspontját s e tekintetben semmi újabb egyezmény nem várható.
A bankügyben is hosszú ideig folytak a tárgyalások, s ha jól vagyunk értesülve, a magyar kormány végre a következőkben foglaltá ultimatumát: a) a bankjegy közös; b) a bank érczalapja a quota arányban megosztatik; c) Magyarországra egész Budapestre szállítatik, s az ennek alapján kibocsátandó bankjegy mennyiség (mintegy 80 millió) kizárólag Magyarországon értékesítendő; d) a magyarországi igazgatónak nagyobb önállóság jut, mint ezt az osztrák kormány eredetileg tervezte; e) a közös felügyelő tanácsot ő felsége nevezi ki.
Azt halljuk, hogy az eredeti közös banktervek a magyar kormány által történt e módosítás megneveve ő felsége helybenhagyását; de az osztrák kormány tegnap estig (április 30) nem fogadta el. Tegnap este volt kirúvta az osztrák min. tanács, melynek e terv felett kellett nyilatkoznia.
(Lásd „Delutáni posta” rovatunkat és táviratunkat.)

— A magyar és az osztrák értekezletből történt kizárása miatt, úgy hírelt, megalda már a birodalmi cancellár választás gr. Károlyi Alajos nagykövetség. Ezen hírel szemben most azt állítja megbízható értesülés alapján a berlini „National Ztg.” hogy e választás nem adta a német birodalmi kormány; de nem kételkedik a nevezett lap, hogy a választás, mint elutasító nem lehet. A magyar és osztrák értekezlet az illető kormányok hibái folytán — ugymond — annyira leszűkült a közhittel, hogy nem lehet a birodalmi banknak rosz néven venni, ha azokat a lombardból kizáródnak tartja.

— Találkozás a czár és a német császár közt. Berlinből írják a „Pol. Corr.”-nek: Az orosz czár május 11-re és nem 9-re várják ide. Ez elhalasztás, mint biztos forrásból jelentik, azért történt, mert Sándor czár kiváló tekintettel volt Vilmos császárra. A császár ugyanis kissé később utazott Wiesbadenbe, mint a hogy eredetileg tervezett, és a czár nem akarta császár nagybátyja Wiesbadenben időzést megőrvíditetni. Sándor czár titulatása alkalmával az uralkodók, valamint a német, s orosz államférfiak előre láthatólag meg fogják beszélni a politikai helyzetet. Természetes, hogy Német-s Oroszországok benső viszonya, valamint a három császári hatalom érdekösszege ismét nyilvánulni fog és alapját képezendő a keleti kérdéstről folytatandó tárgyalásoknak. A hatalmak további egyetértése, mint legutóbbi konstantinápolyi fellepítést bizonyítja, továbbra is biztosítva lesz és hatalmasan elő fogja mozdítani a keleti zavarok békés kiegyenlítését.

— A Margit-híd megnyitása. Budapest, május 1-én.
A múlt hétfő napján, midőn a főváros több pontján az árvíz pusztított, adottát a Margit-híd a forgalomnak. Minden ünneppesség nélkül ment végbe ama nagyfontosságú esemény, hogy új és nagyszerű állandó híd épült a Dunán. A vesztély, mely a fővárost fenygette, nem hagyott időt az ünneplésre. Az új hidat a közönség azonnal tömegesen használni kezdte. Itt szállították át az élelmi szert a víz alatt álló budai részekbe, itt sietett át mindenki, aki a vesztélyben forgó lakosságának segélyt akart nyújtani.
Az új hidat épen a vesztély pillanatában tett nagy szolgálatokat, közelebb hozta egymáshoz a város két részét, újabb szilárd köteleket alkotott az új Budapest jobb- és balparti részei között.
Azóta a híd tényleg át volt adva a közlekedésnek, de ünneplés megnyitása csak tegnap ment végbe, és pedig oly fényvel, mely méltó volt a fontos eseményhez. Egy órával a kitűzött idő előtt sok ezernyi közönség sietett ki fényes fogatokon, bérkocsikon, látkócsikon s galériákra, ünneplés színelőzők. A Takóry-gyáton innen és túl, a budai feljárók sűrű csoportokban hullámoztak a nép a híd felé, mely már a távolból gyönyörű látványt nyújtott.
Mindkét hídfőnél arányos lobogók lengtek, babér ávozté lapjainak oriansi betűkkel ragyogott az „1876”; a feljárati oszlopokon az ország és a főváros címerei díszlettek; a hídon és a híd alján álló hajókön temérdek zászlót lobogtatottak a szél.
A feljárókön katonai díszrödek voltak, voltak felállva, lovas rendőrök tartották fenn a rendet, úgy hogy a nagyszámu meghívott vendégsereg a legnagyobb rendben vonulhatott a hídra. A híd közepe elé a rendőrök póznákkal ély korlátot képeztek, melyen belül csak a kitűzött személyiségek foglaltak helyet, rendőrök, városi képviselők díszruhában. Jekellalussy miniszteri tanácsos (honvédelmsági törzéstiszt egyenruhában) gondoskodtak a rend fenntartásáról.
Rövidül 12 óra előtt megérkezett József főherceg szírnagyára: Graef altábornagy és főparancsnok: báró Nyáry ezredes kíséretében, utána Edelsheim Gyula báró országos főparancsnok, több tábornok; Szapáry László gr. Schwartzfűher és mások kíséretében, majd utóbb király ő felségének képviselője, Péchy y Tamás közlekedési miniszter a kormány itt jőző tagjaival, névszerint Perczel Bélával, és Trefort Ágostal együtt. Vele még de Gouen Ernő ur, a francia akadémia és törvényhozó testület tagja, az egyesült francia kereskedelmi és iparkamarák elnöke, ki a hídra, hogy fiával elviesse Delmenhorst Natáliát, a mikor ennek öröksége kedencére Herberthe jutna. Élénk színelk festte le mindazon eseményeket, miket a grófné ur czéjja elérésére használt, mily okosan számított Oswald önéjji ségére, és látszólagos ellenállás által csak ösztönözte viszonya folytatására; mennyire kedvelte a viszonyok titokban, és maga segítette elő, hogy Natáliával találkozhassék. Felmutatta az öreg Kristóf hittségét is, a kit pedig Oswald leghevesebb szolgáinak tartott.
Osvald ugyan soha sem volt barátságos viszonyban anyjával, de mégis meglepte az igazságügyi tanácsos elbeszélés. Nem akarta hinni, hogy saját anyja volt legelkeserültebb ellensége, hogy évekig turd árnyán játkoa volt. Többször a kétédes felkiáltásával zakítá fűbe az öreg urat, de az igazságügyi tanácsos igralom nélkül folytatta; bizonyítványt bizonyítványra halmozott. Elbeszélte, hogy mihely megtudta a grófné, miszerint Oswald él, és álnév alatt Róndának tartózkodik, s hihetőleg nem soká vizsztatja, útra megkezdte árnyékoskodását. Miután Albingen grófnak Natáliá iránti szerelme tervét elrontá, a gróf névelten leveleket kapott, óva tiltá a könyvelni szép leányvali összeköttetését, ki szerelmére nem érdemes. Natáliának Oswalddal való több éves viszonya, a legutóbbi

— A Margit-híd megnyitása. Budapest, május 1-én.
A múlt hétfő napján, midőn a főváros több pontján az árvíz pusztított, adottát a Margit-híd a forgalomnak. Minden ünneppesség nélkül ment végbe ama nagyfontosságú esemény, hogy új és nagyszerű állandó híd épült a Dunán. A vesztély, mely a fővárost fenygette, nem hagyott időt az ünneplésre. Az új hidat a közönség azonnal tömegesen használni kezdte. Itt szállították át az élelmi szert a víz alatt álló budai részekbe, itt sietett át mindenki, aki a vesztélyben forgó lakosságának segélyt akart nyújtani.
Azóta a híd tényleg át volt adva a közlekedésnek, de ünneplés megnyitása csak tegnap ment végbe, és pedig oly fényvel, mely méltó volt a fontos eseményhez. Egy órával a kitűzött idő előtt sok ezernyi közönség sietett ki fényes fogatokon, bérkocsikon, látkócsikon s galériákra, ünneplés színelőzők. A Takóry-gyáton innen és túl, a budai feljárók sűrű csoportokban hullámoztak a nép a híd felé, mely már a távolból gyönyörű látványt nyújtott.
Mindkét hídfőnél arányos lobogók lengtek, babér ávozté lapjainak oriansi betűkkel ragyogott az „1876”; a feljárati oszlopokon az ország és a főváros címerei díszlettek; a hídon és a híd alján álló hajókön temérdek zászlót lobogtatottak a szél.
A feljárókön katonai díszrödek voltak, voltak felállva, lovas rendőrök tartották fenn a rendet, úgy hogy a nagyszámu meghívott vendégsereg a legnagyobb rendben vonulhatott a hídra. A híd közepe elé a rendőrök póznákkal ély korlátot képeztek, melyen belül csak a kitűzött személyiségek foglaltak helyet, rendőrök, városi képviselők díszruhában. Jekellalussy miniszteri tanácsos (honvédelmsági törzéstiszt egyenruhában) gondoskodtak a rend fenntartásáról.
Rövidül 12 óra előtt megérkezett József főherceg szírnagyára: Graef altábornagy és főparancsnok: báró Nyáry ezredes kíséretében, utána Edelsheim Gyula báró országos főparancsnok, több tábornok; Szapáry László gr. Schwartzfűher és mások kíséretében, majd utóbb király ő felségének képviselője, Péchy y Tamás közlekedési miniszter a kormány itt jőző tagjaival, névszerint Perczel Bélával, és Trefort Ágostal együtt. Vele még de Gouen Ernő ur, a francia akadémia és törvényhozó testület tagja, az egyesült francia kereskedelmi és iparkamarák elnöke, ki a hídra, hogy fiával elviesse Delmenhorst Natáliát, a mikor ennek öröksége kedencére Herberthe jutna. Élénk színelk festte le mindazon eseményeket, miket a grófné ur czéjja elérésére használt, mily okosan számított Oswald önéjji ségére, és látszólagos ellenállás által csak ösztönözte viszonya folytatására; mennyire kedvelte a viszonyok titokban, és maga segítette elő, hogy Natáliával találkozhassék. Felmutatta az öreg Kristóf hittségét is, a kit pedig Oswald leghevesebb szolgáinak tartott.
Osvald ugyan soha sem volt barátságos viszonyban anyjával, de mégis meglepte az igazságügyi tanácsos elbeszélés. Nem akarta hinni, hogy saját anyja volt legelkeserültebb ellensége, hogy évekig turd árnyán játkoa volt. Többször a kétédes felkiáltásával zakítá fűbe az öreg urat, de az igazságügyi tanácsos igralom nélkül folytatta; bizonyítványt bizonyítványra halmozott. Elbeszélte, hogy mihely megtudta a grófné, miszerint Oswald él, és álnév alatt Róndának tartózkodik, s hihetőleg nem soká vizsztatja, útra megkezdte árnyékoskodását. Miután Albingen grófnak Natáliá iránti szerelme tervét elrontá, a gróf névelten leveleket kapott, óva tiltá a könyvelni szép leányvali összeköttetését, ki szerelmére nem érdemes. Natáliának Oswalddal való több éves viszonya, a legutóbbi

— A Margit-híd megnyitása. Budapest, május 1-én.
A múlt hétfő napján, midőn a főváros több pontján az árvíz pusztított, adottát a Margit-híd a forgalomnak. Minden ünneppesség nélkül ment végbe ama nagyfontosságú esemény, hogy új és nagyszerű állandó híd épült a Dunán. A vesztély, mely a fővárost fenygette, nem hagyott időt az ünneplésre. Az új hidat a közönség azonnal tömegesen használni kezdte. Itt szállították át az élelmi szert a víz alatt álló budai részekbe, itt sietett át mindenki, aki a vesztélyben forgó lakosságának segélyt akart nyújtani.
Azóta a híd tényleg át volt adva a közlekedésnek, de ünneplés megnyitása csak tegnap ment végbe, és pedig oly fényvel, mely méltó volt a fontos eseményhez. Egy órával a kitűzött idő előtt sok ezernyi közönség sietett ki fényes fogatokon, bérkocsikon, látkócsikon s galériákra, ünneplés színelőzők. A Takóry-gyáton innen és túl, a budai feljárók sűrű csoportokban hullámoztak a nép a híd felé, mely már a távolból gyönyörű látványt nyújtott.
Mindkét hídfőnél arányos lobogók lengtek, babér ávozté lapjainak oriansi betűkkel ragyogott az „1876”; a feljárati oszlopokon az ország és a főváros címerei díszlettek; a hídon és a híd alján álló hajókön temérdek zászlót lobogtatottak a szél.
A feljárókön katonai díszrödek voltak, voltak felállva, lovas rendőrök tartották fenn a rendet, úgy hogy a nagyszámu meghívott vendégsereg a legnagyobb rendben vonulhatott a hídra. A híd közepe elé a rendőrök póznákkal ély korlátot képeztek, melyen belül csak a kitűzött személyiségek foglaltak helyet, rendőrök, városi képviselők díszruhában. Jekellalussy miniszteri tanácsos (honvédelmsági törzéstiszt egyenruhában) gondoskodtak a rend fenntartásáról.
Rövidül 12 óra előtt megérkezett József főherceg szírnagyára: Graef altábornagy és főparancsnok: báró Nyáry ezredes kíséretében, utána Edelsheim Gyula báró országos főparancsnok, több tábornok; Szapáry László gr. Schwartzfűher és mások kíséretében, majd utóbb király ő felségének képviselője, Péchy y Tamás közlekedési miniszter a kormány itt jőző tagjaival, névszerint Perczel Bélával, és Trefort Ágostal együtt. Vele még de Gouen Ernő ur, a francia akadémia és törvényhozó testület tagja, az egyesült francia kereskedelmi és iparkamarák elnöke, ki a hídra, hogy fiával elviesse Delmenhorst Natáliát, a mikor ennek öröksége kedencére Herberthe jutna. Élénk színelk festte le mindazon eseményeket, miket a grófné ur czéjja elérésére használt, mily okosan számított Oswald önéjji ségére, és látszólagos ellenállás által csak ösztönözte viszonya folytatására; mennyire kedvelte a viszonyok titokban, és maga segítette elő, hogy Natáliával találkozhassék. Felmutatta az öreg Kristóf hittségét is, a kit pedig Oswald leghevesebb szolgáinak tartott.
Osvald ugyan soha sem volt barátságos viszonyban anyjával, de mégis meglepte az igazságügyi tanácsos elbeszélés. Nem akarta hinni, hogy saját anyja volt legelkeserültebb ellensége, hogy évekig turd árnyán játkoa volt. Többször a kétédes felkiáltásával zakítá fűbe az öreg urat, de az igazságügyi tanácsos igralom nélkül folytatta; bizonyítványt bizonyítványra halmozott. Elbeszélte, hogy mihely megtudta a grófné, miszerint Oswald él, és álnév alatt Róndának tartózkodik, s hihetőleg nem soká vizsztatja, útra megkezdte árnyékoskodását. Miután Albingen grófnak Natáliá iránti szerelme tervét elrontá, a gróf névelten leveleket kapott, óva tiltá a könyvelni szép leányvali összeköttetését, ki szerelmére nem érdemes. Natáliának Oswalddal való több éves viszonya, a legutóbbi

— A Margit-híd megnyitása. Budapest, május 1-én.
A múlt hétfő napján, midőn a főváros több pontján az árvíz pusztított, adottát a Margit-híd a forgalomnak. Minden ünneppesség nélkül ment végbe ama nagyfontosságú esemény, hogy új és nagyszerű állandó híd épült a Dunán. A vesztély, mely a fővárost fenygette, nem hagyott időt az ünneplésre. Az új hidat a közönség azonnal tömegesen használni kezdte. Itt szállították át az élelmi szert a víz alatt álló budai részekbe, itt sietett át mindenki, aki a vesztélyben forgó lakosságának segélyt akart nyújtani.
Azóta a híd tényleg át volt adva a közlekedésnek, de ünneplés megnyitása csak tegnap ment végbe, és pedig oly fényvel, mely méltó volt a fontos eseményhez. Egy órával a kitűzött idő előtt sok ezernyi közönség sietett ki fényes fogatokon, bérkocsikon, látkócsikon s galériákra, ünneplés színelőzők. A Takóry-gyáton innen és túl, a budai feljárók sűrű csoportokban hullámoztak a nép a híd felé, mely már a távolból gyönyörű látványt nyújtott.
Mindkét hídfőnél arányos lobogók lengtek, babér ávozté lapjainak oriansi betűkkel ragyogott az „1876”; a feljárati oszlopokon az ország és a főváros címerei díszlettek; a hídon és a híd alján álló hajókön temérdek zászlót lobogtatottak a szél.
A feljárókön katonai díszrödek voltak, voltak felállva, lovas rendőrök tartották fenn a rendet, úgy hogy a nagyszámu meghívott vendégsereg a legnagyobb rendben vonulhatott a hídra. A híd közepe elé a rendőrök póznákkal ély korlátot képeztek, melyen belül csak a kitűzött személyiségek foglaltak helyet, rendőrök, városi képviselők díszruhában. Jekellalussy miniszteri tanácsos (honvédelmsági törzéstiszt egyenruhában) gondoskodtak a rend fenntartásáról.
Rövidül 12 óra előtt megérkezett József főherceg szírnagyára: Graef altábornagy és főparancsnok: báró Nyáry ezredes kíséretében, utána Edelsheim Gyula báró országos főparancsnok, több tábornok; Szapáry László gr. Schwartzfűher és mások kíséretében, majd utóbb király ő felségének képviselője, Péchy y Tamás közlekedési miniszter a kormány itt jőző tagjaival, névszerint Perczel Bélával, és Trefort Ágostal együtt. Vele még de Gouen Ernő ur, a francia akadémia és törvényhozó testület tagja, az egyesült francia kereskedelmi és iparkamarák elnöke, ki a hídra, hogy fiával elviesse Delmenhorst Natáliát, a mikor ennek öröksége kedencére Herberthe jutna. Élénk színelk festte le mindazon eseményeket, miket a grófné ur czéjja elérésére használt, mily okosan számított Oswald önéjji ségére, és látszólagos ellenállás által csak ösztönözte viszonya folytatására; mennyire kedvelte a viszonyok titokban, és maga segítette elő, hogy Natáliával találkozhassék. Felmutatta az öreg Kristóf hittségét is, a kit pedig Oswald leghevesebb szolgáinak tartott.
Osvald ugyan soha sem volt barátságos viszonyban anyjával, de mégis meglepte az igazságügyi tanácsos elbeszélés. Nem akarta hinni, hogy saját anyja volt legelkeserültebb ellensége, hogy évekig turd árnyán játkoa volt. Többször a kétédes felkiáltásával zakítá fűbe az öreg urat, de az igazságügyi tanácsos igralom nélkül folytatta; bizonyítványt bizonyítványra halmozott. Elbeszélte, hogy mihely megtudta a grófné, miszerint Oswald él, és álnév alatt Róndának tartózkodik, s hihetőleg nem soká vizsztatja, útra megkezdte árnyékoskodását. Miután Albingen grófnak Natáliá iránti szerelme tervét elrontá, a gróf névelten leveleket kapott, óva tiltá a könyvelni szép leányvali összeköttetését, ki szerelmére nem érdemes. Natáliának Oswalddal való több éves viszonya, a legutóbbi

— A magyar és az osztrák értekezletből történt kizárása miatt, úgy hírelt, megalda már a birodalmi cancellár választás gr. Károlyi Alajos nagykövetség. Ezen hírel szemben most azt állítja megbízható értesülés alapján a berlini „National Ztg.” hogy e választás nem adta a német birodalmi kormány; de nem kételkedik a nevezett lap, hogy a választás, mint elutasító nem lehet. A magyar és osztrák értekezlet az illető kormányok hibái folytán — ugymond — annyira leszűkült a közhittel, hogy nem lehet a birodalmi banknak rosz néven venni, ha azokat a lombardból kizáródnak tartja.

— Találkozás a czár és a német császár közt. Berlinből írják a „Pol. Corr.”-nek: Az orosz czár május 11-re és nem 9-re várják ide. Ez elhalasztás, mint biztos forrásból jelentik, azért történt, mert Sándor czár kiváló tekintettel volt Vilmos császárra. A császár ugyanis kissé később utazott Wiesbadenbe, mint a hogy eredetileg tervezett, és a czár nem akarta császár nagybátyja Wiesbadenben időzést megőrvíditetni. Sándor czár titulatása alkalmával az uralkodók, valamint a német, s orosz államférfiak előre láthatólag meg fogják beszélni a politikai helyzetet. Természetes, hogy Német-s Oroszországok benső viszonya, valamint a három császári hatalom érdekösszege ismét nyilvánulni fog és alapját képezendő a keleti kérdéstről folytatandó tárgyalásoknak. A hatalmak további egyetértése, mint legutóbbi konstantinápolyi fellepítést bizonyítja, továbbra is biztosítva lesz és hatalmasan elő fogja mozdítani a keleti zavarok békés kiegyenlítését.

— A Margit-híd megnyitása. Budapest, május 1-én.
A múlt hétfő napján, midőn a főváros több pontján az árvíz pusztított, adottát a Margit-híd a forgalomnak. Minden ünneppesség nélkül ment végbe ama nagyfontosságú esemény, hogy új és nagyszerű állandó híd épült a Dunán. A vesztély, mely a fővárost fenygette, nem hagyott időt az ünneplésre. Az új hidat a közönség azonnal tömegesen használni kezdte. Itt szállították át az élelmi szert a víz alatt álló budai részekbe, itt sietett át mindenki, aki a vesztélyben forgó lakosságának segélyt akart nyújtani.
Azóta a híd tényleg át volt adva a közlekedésnek, de ünneplés megnyitása csak tegnap ment végbe, és pedig oly fényvel, mely méltó volt a fontos eseményhez. Egy órával a kitűzött idő előtt sok ezernyi közönség sietett ki fényes fogatokon, bérkocsikon, látkócsikon s galériákra, ünneplés színelőzők. A Takóry-gyáton innen és túl, a budai feljárók sűrű csoportokban hullámoztak a nép a híd felé, mely már a távolból gyönyörű látványt nyújtott.
Mindkét hídfőnél arányos lobogók lengtek, babér ávozté lapjainak oriansi betűkkel ragyogott az „1876”; a feljárati oszlopokon az ország és a főváros címerei díszlettek; a hídon és a híd alján álló hajókön temérdek zászlót lobogtatottak a szél.
A feljárókön katonai díszrödek voltak, voltak felállva, lovas rendőrök tartották fenn a rendet, úgy hogy a nagyszámu meghívott vendégsereg a legnagyobb rendben vonulhatott a hídra. A híd közepe elé a rendőrök póznákkal ély korlátot képeztek, melyen belül csak a kitűzött személyiségek foglaltak helyet, rendőrök, városi képviselők díszruhában. Jekellalussy miniszteri tanácsos (honvédelmsági törzéstiszt egyenruhában) gondoskodtak a rend fenntartásáról.
Rövidül 12 óra előtt megérkezett József főherceg szírnagyára: Graef altábornagy és főparancsnok: báró Nyáry ezredes kíséretében, utána Edelsheim Gyula báró országos főparancsnok, több tábornok; Szapáry László gr. Schwartzfűher és mások kíséretében, majd utóbb király ő felségének képviselője, Péchy y Tamás közlekedési miniszter a kormány itt jőző tagjaival, névszerint Perczel Bélával, és Trefort Ágostal együtt. Vele még de Gouen Ernő ur, a francia akadémia és törvényhozó testület tagja, az egyesült francia kereskedelmi és iparkamarák elnöke, ki a hídra, hogy fiával elviesse Delmenhorst Natáliát, a mikor ennek öröksége kedencére Herberthe jutna. Élénk színelk festte le mindazon eseményeket, miket a grófné ur czéjja elérésére használt, mily okosan számított Oswald önéjji ségére, és látszólagos ellenállás által csak ösztönözte viszonya folytatására; mennyire kedvelte a viszonyok titokban, és maga segítette elő, hogy Natáliával találkozhassék. Felmutatta az öreg Kristóf hittségét is, a kit pedig Oswald leghevesebb szolgáinak tartott.
Osvald ugyan soha sem volt barátságos viszonyban anyjával, de mégis meglepte az igazságügyi tanácsos elbeszélés. Nem akarta hinni, hogy saját anyja volt legelkeserültebb ellensége, hogy évekig turd árnyán játkoa volt. Többször a kétédes felkiáltásával zakítá fűbe az öreg urat, de az igazságügyi tanácsos igralom nélkül folytatta; bizonyítványt bizonyítványra halmozott. Elbeszélte, hogy mihely megtudta a grófné, miszerint Oswald él, és álnév alatt Róndának tartózkodik, s hihetőleg nem soká vizsztatja, útra megkezdte árnyékoskodását. Miután Albingen grófnak Natáliá iránti szerelme tervét elrontá, a gróf névelten leveleket kapott, óva tiltá a könyvelni szép leányvali összeköttetését, ki szerelmére nem érdemes. Natáliának Oswalddal való több éves viszonya, a legutóbbi

— A Margit-híd megnyitása. Budapest, május 1-én.
A múlt hétfő napján, midőn a főváros több pontján az árvíz pusztított, adottát a Margit-híd a forgalomnak. Minden ünneppesség nélkül ment végbe ama nagyfontosságú esemény, hogy új és nagyszerű állandó híd épült a Dunán. A vesztély, mely a fővárost fenygette, nem hagyott időt az ünneplésre. Az új hidat a közönség azonnal tömegesen használni kezdte. Itt szállították át az élelmi szert a víz alatt álló budai részekbe, itt sietett át mindenki, aki a vesztélyben forgó lakosságának segélyt akart nyújtani.
Azóta a híd tényleg át volt adva a közlekedésnek, de ünneplés megnyitása csak tegnap ment végbe, és pedig oly fényvel, mely méltó volt a fontos eseményhez. Egy órával a kitűzött idő előtt sok ezernyi közönség sietett ki fényes fogatokon, bérkocsikon, látkócsikon s galériákra, ünneplés színelőzők. A Takóry-gyáton innen és túl, a budai feljárók sűrű csoportokban hullámoztak a nép a híd felé, mely már a távolból gyönyörű látványt nyújtott.
Mindkét hídfőnél arányos lobogók lengtek, babér ávozté lapjainak oriansi betűkkel ragyogott az „1876”; a feljárati oszlopokon az ország és a főváros címerei díszlettek; a hídon és a híd alján álló hajókön temérdek zászlót lobogtatottak a szél.
A feljárókön katonai díszrödek voltak, voltak felállva, lovas rendőrök tartották fenn a rendet, úgy hogy a nagyszámu meghívott vendégsereg a legnagyobb rendben vonulhatott a hídra. A híd közepe elé a rendőrök póznákkal ély korlátot képeztek, melyen belül csak a kitűzött személyiségek foglaltak helyet, rendőrök, városi képviselők díszruhában. Jekellalussy miniszteri tanácsos (honvédelmsági törzéstiszt egyenruhában) gondoskodtak a rend fenntartásáról.
Rövidül 12 óra előtt megérkezett József főherceg szírnagyára: Graef altábornagy és főparancsnok: báró Nyáry ezredes kíséretében, utána Edelsheim Gyula báró országos főparancsnok, több tábornok; Szapáry László gr. Schwartzfűher és mások kíséretében, majd utóbb király ő felségének képviselője, Péchy y Tamás közlekedési miniszter a kormány itt jőző tagjaival, névszerint Perczel Bélával, és Trefort Ágostal együtt. Vele még de Gouen Ernő ur, a francia akadémia és törvényhozó testület tagja, az egyesült francia kereskedelmi és iparkamarák elnöke, ki a hídra, hogy fiával elviesse Delmenhorst Natáliát, a mikor ennek öröksége kedencére Herberthe jutna. Élénk színelk festte le mindazon eseményeket, miket a grófné ur czéjja elérésére használt, mily okosan számított Oswald önéjji ségére, és látszólagos ellenállás által csak ösztönözte viszonya folytatására; mennyire kedvelte a viszonyok titokban, és maga segítette elő, hogy Natáliával találkozhassék. Felmutatta az öreg Kristóf hittségét is, a kit pedig Oswald leghevesebb szolgáinak tartott.
Osvald ugyan soha sem volt barátságos viszonyban anyjával, de mégis meglepte az igazságügyi tanácsos elbeszélés. Nem akarta hinni, hogy saját anyja volt legelkeserültebb ellensége, hogy évekig turd árnyán játkoa volt. Többször a kétédes felkiáltásával zakítá fűbe az öreg urat, de az igazságügyi tanácsos igralom nélkül folytatta; bizonyítványt bizonyítványra halmozott. Elbeszélte, hogy mihely megtudta a grófné, miszerint Oswald él, és álnév alatt Róndának tartózkodik, s hihetőleg nem soká vizsztatja, útra megkezdte árnyékoskodását. Miután Albingen grófnak Natáliá iránti szerelme tervét elrontá, a gróf névelten leveleket kapott, óva tiltá a könyvelni szép leányvali összeköttetését, ki szerelmére nem érdemes. Natáliának Oswalddal való több éves viszonya, a legutóbbi

— A Margit-híd megnyitása. Budapest, május 1-én.
A múlt hétfő napján, midőn a főváros több pontján az árvíz pusztított, adottát a Margit-híd a forgalomnak. Minden ünneppesség nélkül ment végbe ama nagyfontosságú esemény, hogy új és nagyszerű állandó híd épült a Dunán. A vesztély, mely a fővárost fenygette, nem hagyott időt az ünneplésre. Az új hidat a közönség azonnal tömegesen használni kezdte. Itt szállították át az élelmi szert a víz alatt álló budai részekbe, itt sietett át mindenki, aki a vesztélyben forgó lakosságának segélyt akart nyújtani.
Azóta a híd tényleg át volt adva a közlekedésnek, de ünneplés megnyitása csak tegnap ment végbe, és pedig oly fényvel, mely méltó volt a fontos eseményhez. Egy órával a kitűzött idő előtt sok ezernyi közönség sietett ki fényes fogatokon, bérkocsikon, látkócsikon s galériákra, ünneplés színelőzők. A Takóry-gyáton innen és túl, a budai feljárók sűrű csoportokban hullámoztak a nép a híd felé, mely már a távolból gyönyörű látványt nyújtott.
Mindkét hídfőnél arányos lobogók lengtek, babér ávozté lapjainak oriansi betűkkel ragyogott az „1876”; a feljárati oszlopokon az ország és a főváros címerei díszlettek; a hídon és a híd alján álló hajókön temérdek zászlót lobogtatottak a szél.
A feljárókön katonai díszrödek voltak, voltak felállva, lovas rendőrök tartották fenn a rendet, úgy hogy a nagyszámu meghívott vendégsereg a legnagyobb rendben vonulhatott a hídra. A híd közepe elé a rendőrök póznákkal ély korlátot képeztek, melyen belül csak a kitűzött személyiségek foglaltak helyet, rendőrök, városi képviselők díszruhában. Jekellalussy miniszteri tanácsos (honvédelmsági törzéstiszt egyenruhában) gondoskodtak a rend fenntartásáról.
Rövidül 12 óra előtt megérkezett József főherceg szírnagyára: Graef altábornagy és főparancsnok: báró Nyáry ezredes kíséretében, utána Edelsheim Gyula báró országos főparancsnok, több tábornok; Szapáry László gr. Schwartzfűher és mások kíséretében, majd utóbb király ő felségének képviselője, Péchy y Tamás közlekedési miniszter a kormány itt jőző tagjaival, névszerint Perczel Bélával, és Trefort Ágostal együtt. Vele még de Gouen Ernő ur, a francia akadémia és törvényhozó testület tagja, az egyesült francia kereskedelmi és iparkamarák elnöke, ki a hídra, hogy fiával elviesse Delmenhorst Natáliát, a mikor ennek öröksége kedencére Herberthe jutna. Élénk színelk festte le mindazon eseményeket, miket a grófné ur czéjja elérésére használt, mily okosan számított Oswald önéjji ségére, és látszólagos ellenállás által csak ösztönözte viszonya folytatására; mennyire kedvelte a viszonyok titokban, és maga segítette elő, hogy Natáliával találkozhassék. Felmutatta az öreg Kristóf hittségét is, a kit pedig Oswald leghevesebb szolgáinak tartott.
Osvald ugyan soha sem volt barátságos viszonyban anyjával, de mégis meglepte az igazságügyi tanácsos elbeszélés. Nem akarta hinni, hogy saját anyja volt legelkeserültebb ellensége, hogy évekig turd árnyán játkoa volt. Többször a kétédes felkiáltásával zakítá fűbe az öreg urat, de az igazságügyi tanácsos igralom nélkül folytatta; bizonyítványt bizonyítványra halmozott. Elbeszélte, hogy mihely megtudta a grófné, miszerint Oswald él, és álnév alatt Róndának tartózkodik, s hihetőleg nem soká vizsztatja, útra megkezdte árnyékoskodását. Miután Albingen grófnak Natáliá iránti szerelme tervét elrontá, a gróf névelten leveleket kapott, óva tiltá a könyvelni szép leányvali összeköttetését, ki szerelmére nem érdemes. Natáliának Oswalddal való több éves viszonya, a legutóbbi

— A Margit-híd megnyitása. Budapest, május 1-én.
A múlt hétfő napján, midőn a főváros több pontján az árvíz pusztított, adottát a Margit-híd a forgalomnak. Minden ünneppesség nélkül ment végbe ama nagyfontosságú esemény, hogy új és nagyszerű állandó híd épült a Dunán. A vesztély, mely a fővárost fenygette, nem hagyott időt az ünneplésre. Az új hidat a közönség azonnal tömegesen használni kezdte. Itt szállították át az élelmi szert a víz alatt álló budai részekbe, itt sietett át mindenki, aki a vesztélyben forgó lakosságának segélyt akart nyújtani.
Azóta a híd tényleg át volt adva a közlekedésnek, de ünneplés megnyitása csak tegnap ment végbe, és pedig oly fényvel, mely méltó volt a fontos eseményhez. Egy órával a kitűzött idő előtt sok ezernyi közönség sietett ki fényes fogatokon, bérkocsikon, látkócsikon s galériákra, ünneplés színelőzők. A Takóry-gyá

urunk, királyunk iránt, ki ama törvény legma-
gasabb szentesítése által a főváros fejlődésének
s további felvirágzásának egyik foalópját vet-

A főváros hálával tekintend mindenkor
ezen nure, melynek elonyeit első sorban két-
ségtelenül épen a főváros lakossága élvezendi;

Egyen isten áldása ezen, a törvényhozás
bölcs intézkedése folytán emelt negyszerű
művön, s engedje a gondviselés, hogy ha ma-

Tervezte volt, hogy a hid által a Margit-
szigetet is hozzáférhetőbb tétessék a főváros
lakossága részére, és így a hasznos a kellemes-

VIDÉKI LEVÉL.
B-Ujfalú, máj. 1.
T. Szerkesztő ur! — Nevezetes nap az a
május elseje,...

szetben a szendörgő élet, miközbe jött az
alkotó és képző erő, mely tagadhatlanul a leg-
jobb „puritas“ a világon. Ekkor már a csaló-

De nem folytatom tovább, mert még biz-
tosítotok felőle mindenkit, hogy a gyanusítás
alapján lenne. Hanem midőn az ember a Sár-

A közeli vidék már most is eléggé von-
zódik Ujfaluhoz, szereti az központjait tekint-
teni, bizonyosul szolgál erre a már fentebb

SZINHÁZI SZEMLE.
— Vasárnap, április 30-án adott:
„ANGOT.“ Lecsoj operettje. Az előadás vala-

végrendeletében minden vagyonát reá hagyta
ugyan, de most megtudja a grófné, hogy van egy
másik végrendelet is, későbbi kelettel, melynek

A darab tartalma ez. Legeredetibb benne
a főalak, Clarisse jellemzése, midőn a jóérett
celeszki a rosszat.

NAPI HIREK.
— A gr. Bethlen Miklós Róza ő méltósága
által rendezendő műkedvelői előadások
alkalmával — mint értesülünk — első nap a

Adakozás A helybeli becsületes
ciszmadia ipartársulat, és árucarnok szövetke-
zett, tegnapelőtt a kapitányi hivatalnál 60 forint

— Sz. Prielle Kornélia önagsága a
jövő hó elején Nyiregyháza, Mannsberger Jak-
ab társulatánál néhányszor mint vendég fel fog

A tárgyalási terepből Ha már viz-
szatszást támaszt oly egyének büntözése, ki
alacsony születésénél fogva a neveletésben el-

Személyi hírek. Kiszszel István, derek
orgona művésznök, a ma déli vonattal utazott
el N.-Körösrre, hol a templom tetőzetének meg-

Debreczeni Ellenőr
eredeti távirata.
(Feladott 1 ó. 20 p. érkezett 2 órakor.)
Ma egy órakor a király ő felsége elnök-
lete alatt közös minisztertanács tartott.
Döntő eredmény váratik.

itt fogja megtartani, mely alkalommal a vidé-
ken kin levő huszár századok is befognak vonatni.

A katonai felülvizsgálatok — me-
lyek az egész nagy vidékre nézve eddig közta-
domás szerint Szatmárt eszköltették — egy

Bécs, máj. 1. (A „Bud. Corr.“ tá-
virata.) Ő felsége a király ma anyibban
határozott, hogy holnap dében saját el-
nöklete alatt tartandó közös minisztertanács

Debreczeni Ellenőr
eredeti távirata.
(Feladott 1 ó. 20 p. érkezett 2 órakor.)
Ma egy órakor a király ő felsége elnök-
lete alatt közös minisztertanács tartott.
Döntő eredmény váratik.

HIRDETÉSEK.

MATÉ FERENCZ
fűszer-, mag- és borkereskedő
Debreczenben Főpiacson.
Ajánlja kitűnő minőségű fűszer cikkeit u. m. czu-
kor, kávé, rizs és milly-gyertyát; mindenemű stockerai és szepes-
ségi fűszerek; továbbá valódi jó minőségű kerti

3073. sz.
1876.

Arverési hirdetés.
A debreczeni kir. törvényszék mint telek-
könyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint

Table with 4 columns: Location, Amount, Date, Notes. Includes entries for Kassa, Szeged, Debreczen, etc.

Hirdetmény.
A derecskei községi orvosi állomásra, a
mellyel 600 frt. évi fizetés van egybekötve,
ezennél pályázat hirdetetik.

Tiszavidékiek arad-temesvári vásár.
MENETREND 1876. é. jan. 1-vel kezdve további intézkedésig.
I. Bécs és Budapestről Kassa felé.
II. Bécsből és Pestről Arad és Temesvár felé.

Eladó cséplő gép.
Egy tiz lőerejű
gőzcséplő-gép
locomobilal együtt, — mely két év óta
van használatban, eladó.

Békési András,
közszégi bíró.

Előfizet
helyben hához
Egész év
Félévre
Negyedre
Egy hó

Gróf Tele

Azon férfiak
gyűléseink idejében
formáért, az absolu-
tárius visszaszerze-
den időben az emb-
a magyar nemzet
gáért, a szászokról
szóval egyenlő ki-
buzgalommal har-
sorából ismét ki-
Teleki Domokos, a
rosvásárhelyt, me-
éjjel Kolozsvárra.
Politikát pály-
meg: hol a vánd-
években a törvény
megkezdették az
ellenkezés, mely-
lény Miklós, gróf
Bethlen János vo-
fontosabb s nemze-
része az 50-es éve

A „Debreczeni
E L T
Irtá: STRECO
MÁSOK
(69-ik)
Osvoldat az a m-
ditotta. Nem kétked-
tanácsos igazat mond-
nak ellenséges ármány
lenségét.
Azon kellemle-
előtt, hogy visszatér-
nyáját kell számadás-
mek voltak élte, és
hogy ezek által boldog
a mit ugyan alig hite-
akkor beszületett áltai
felhagyott azon remé-
lehesen. Ime akkor s